

شماره: ... ۸۵/۴۸/۱۷۲
تاریخ: ... ۱۳۸۵/۱۰/۳
پویست: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دام‌برکانه»

دییر محترم شورای نگهبان

سلام‌علیکم:

بدین‌وسیله گزارش جلسه دویست و هشتاد و نهم مجمع مشورتی فقهی شورای نگهبان مورخ ۱۳۸۵/۹/۱۸

مشتمل بر بررسی یک لایحه ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: لایحه الحق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی هماهنگی کنترل‌های مرزی کالاهای.

ماده ۱ بند الف: «گمرگ» با اداره دولتی

ب) (للہ): ظاهراً «با» غلط بوده و لفظ «به» مناسب است.

ماده ۳: این کنوانسیون در مورد کلیه

ب) (للہ): کلماتی همچون «ترانزیت» و «کنوانسیون» که مورد اخیر در موارد مختلف استعمال شده است کلماتی خارجی بوده و استفاده از آنها خلاف اصل ۱۵ قانون اساسی می‌باشد.

همچنین نظر یکی از اعضاء این بود که لازمه اجرای این کنوانسیون و اعمال نمودن آن، دیده شدن مضمون بعضی از کتب و نشریاتی می‌باشد که جهت ترویج اسلام و مکتب تشیع منتقل می‌شود و این مسئله موجب جلوگیری از انتقال آنها می‌شود لذا اطلاق این ماده خلاف شرع می‌باشد.

در مقابل نظر بعضی از اعضاء این بود که این ماده چنین لازمه‌ای ندارد.

ماده ۱۴: ارتباط با سایر معاهدات

ب) (للہ): بند (۶) مبهم بوده و معلوم نیست که آیا منظور آن ماده ۶ می‌باشد یا بند (ج) ماده ۱ می‌باشد یا چیز دیگری.

ماده ۲۰ بند ۲: هر گونه اختلاف بین دو یا چند

ب) (للہ): نظر یکی از اعضاء این بود که بند ۲ تا ۷ این ماده در فرضی که دولت ارجاع‌دهنده طرف خارجی باشد خلاف اصل ۱۳۹ قانون اساسی می‌باشد و تبصره ۱ ماده واحده این لایحه رافع این اشکال نمی‌باشد.

توضیح اینکه بر اساس اصل ۱۳۹ قانون اساسی صلح دعاوی راجع به اموال عمومی یا ارجاع آن به داوری در موردی که طرف دعوای دولت خارجی باشد باید به تصویب مجلس برسد و این اصل شامل ارجاع مستقیم دولت ایران و ارجاع بالتسیب می‌باشد و اصل تصویب این لایحه و قبول این کنوانسیون نوعی ارجاع بالتسیب است زیرا دولت ایران قبول می‌کند که در فرض ارجاع دولت مقابل، به داوری و تبعات آن ملزم شود و چنین ارجاع دادن اختلافات به داوری بدون تصویب مجلس خلاف اصل (۱۳۹) قانون اساسی می‌باشد و تبصره ۱ ماده واحده این لایحه تنها ارجاعات مستقیم دولت ایران را منوط به رعایت اصل (۱۳۹) می‌نماید و متعرض فرض ارجاع دولت مقابل و رجوع بالتبیع ایران به داوری نمی‌شود. و بر فرض که قبول ارجاع دولت مقابل ارجاع نباشد لکن مناطه آن را شامل می‌شود.

در مقابل نظر اکثر اعضاء این بود که ملزم بودن دولت ایران در فرض ارجاع دولت مقابل، ارجاع به داوری نیست تا عدم رعایت مفاد اصل (۱۳۹) در مورد آن موجب مخالفت با اصل (۱۳۹) قانون اساسی گردد.

البته نظر بعضی از اعضاء این بود تبصره ۱ ماده واحده تنها ارجاع اختلافات به داوری را مشروط به تصویب مجلس دانسته است ولی صلح دعاوی راجع به اموال عمومی را منوط به تصویب مجلس ندانسته است و لذا از این جهت خلاف اصل (۱۳۹) می‌باشد.

دوام توفیقات حضرت عالی را از درگاه ایزد متعال مسئلت دارم.

سید‌حسن طاهری خرم‌آبادی

رئیس مجمع مشورتی فقهی شورای نگهبان